

मुश्किललाई सहज गर्ने युक्ति सदा बाबालाई हेर

आज बापदादा विशेष लण्डन निवासीहरूसँग मिल्नको लागि आउनु भएको छ। मिल्नुको अर्थ हो बाबा समान बन्नु। जबदेखि बाबासँग मिल्थौ बापदादाले के इशारा दिनुभयो? प्यारा बच्चाहरू तिमी सबै श्रेष्ठ आत्माहरू बाबा समान सबै गुणहरूमा, सर्व प्राप्तिहरूमा मास्टर हो। बाबाभन्दा पनि श्रेष्ठ बाबाको शिरको ताज हो। जुन पहिलो-पहिलो इशारा मिल्थो त्यही इशारा अनुसार बाबा समान मास्टर सर्वशक्तिमान्, मास्टर सर्वगुण सम्पन्न बनेका छौ? जब अहिले बाबा समान बन्छौ अनि मात्र भविष्यमा विश्वमा राज्य अधिकारी देवता बन्न सक्छौ। बाबा समान कहाँसम्म बनेका छौ, यो चेकिंग गरिरहेका छौ? एक-एक गुण, एक-एक शक्तिलाई सम्मुख राखेर आफूमा चेक गर— कति प्रतिशत गुण वा शक्ति स्वरूप बनेको छु? यो अनुसरण गर्नु त सहज छ नि। बापदादा सम्मुख उदाहरण हुनुहुन्छ। निराकारी रूपमा र साकार रूपमा दुवै रूपमा बाबालाई हेर्दै अनुसरण गर्दै जाऊ। त्यसो त भनाई पनि छ— जस्तो बुवा त्यस्तै बच्चाहरू। सन सोज फादर भनेर गायन गरिएको छ। अनुसरण गर्ने सम्बन्ध नै हो बाबा र बच्चाहरूको। मुश्किल छैन, तर बनाउँछौ किनकि यदि मुश्किल हुने भए त सधैं मुश्किल लाग्नु पर्ने। कसैलाई सहज लाग्छ, कसैलाई मुश्किल लाग्छ। यस्तो किन? कहिले उसैलाई सहज लाग्छ— कहिले मुश्किल लाग्छ। यस्तो किन? यसबाट के सिद्ध हुन्छ? चल्नेहरूमा कुनै कमजोरी छ, त्यसैले मुश्किल लाग्छ।

बाबाको महिमा छ जुन अहिलेसम्म भक्तले पनि गायन गर्छन्, साथ-साथै तिमी महान् आत्माहरू, पूज्य आत्माहरूको पनि त्यही महिमा छ। याद छ त्यो कुनचाहिँ महिमा हो? कुनै पनि मुश्किल कार्य आत्माहरू माथि आयो भने कसको पासमा जान्छन्? या बाबाको पासमा या तिमी देव आत्माहरूको पासमा। जो अरूको पनि मुश्किललाई सहज गर्नेवाला हुन् उनीहरू स्वयं मुश्किल अनुभव कसरी गर्न सक्छन्। मुश्किल अनुभव भएको समयमा विशेष कुनचाहिँ कुरा बुद्धिमा आउँछ, जसले मुश्किल बनाइदिन्छ? धेरै अनुभवी छौ नि। बाबालाई देख्नुको सट्टा कुरालाई देख्न तिर लाग्छौ। कुरामा गएपछि कति प्रश्न उत्पन्न हुन पुग्छ। यदि बाबालाई हेर्नौ भने जसरी बाबा बिन्दु हुनुहुन्छ त्यस्तै हर कुरालाई बिन्दु लगाउन सक्छौ। कुरा हुन् वृक्ष हो बाबा हो बीज। तिमी विस्तार भएको वृक्षलाई हातमा उठाउन चाहन्छौ त्यसैले न बाबा हातमा आउनुहुन्छ, न वृक्ष। बाबालाई पनि अलग गरिदिन्छौ त्यसैले वृक्षको विस्तारलाई पनि आफ्नो बुद्धिमा समाहित गर्न सक्दैनौ। त्यसैले जुन चाहना राख्छौ त्यो पूरा नहुनाको कारण निराश हुन पुग्छौ। निराशको मुख्य निशानी हुन्छ बारम्बार कुनै न कुनै परिस्थिति वा व्यक्तिको गुनासो नै गरिहन्छ। अनि जति गुनासो गर्छौ त्यति नै स्वयं आफैं फँस्दै जान्छौ किनकि त्यो विस्तार एउटा जालो बन्न जान्छ। फेरि जति त्यसबाट निस्कने कोसिस गर्छौ त्यति फँस्दै जान्छौ, या हुन्छ कुरा या हुन्छ बाबा। कुरा सुन्ने र कुरा सुनाउने यो त आधाकल्प गन्यौ। भक्ति मार्गको भागवत वा रामायण के हो? कति लामो कुराहरू छन्। जब कुरा थियो त बाबा थिएन। अहिले पनि जब कुरामा जान्छौ अनि बाबालाई गुमाउनु पुग्छौ। फेरि कुनचाहिँ खेल गर्छौ? (आँखा बन्द गर्ने) तेस्रो नेत्रलाई पट्टी बाँधेर फेरि खोज्न थाल्छौ। बाबा बोलाइरहनुहुन्छ र तिमी खोजिरहन्छौ। अन्त्यमा के हुन्छ? बाबा स्वयं आएर स्वयंको साथ दिलाउनुहुन्छ। यस्तो खेल किन गर्छौ? किनकि कुराको विस्तारमा रंगी विरंगी कुरा हुन्छन्, त्यसले आफूतिर आकर्षित गर्छ। त्यसबाट किनारा भयो भने सदा सहजयोगी बन्छौ। लण्डन निवासीले त मुश्किलको अनुभव गर्दैनौ नि?

२०७२ माघ २४ आइतबार ०७-०२-२०१६ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिभाइज १८.०३.८१ मधुबन

आफूले आफैंलाई व्यस्त राख्ने तरिका सिक । न समय हुन्छ, न विस्तारमा जान्छौ । जसरी जब कुनै विशाल कार्यक्रम राख्यौ अनि धेरै व्यस्त भयौ भने त्यतिखेर जेसुकै भए पनि तिमी त्यसबाट किनारा हुन्छौ । सेवाकै धुनमा लागेका हुन्छौ । खाने वा सुत्ने पनि ख्याल रहँदैन । यस्ता विश्व कल्याणकारी आत्माहरू सदा विशाल कार्यको योजना इमर्ज गर । यति धेरै विशाल कार्य आफ्नो बुद्धिलाई देऊ जसले गर्दा फुर्सत नै नहोस् । आफ्नो बुद्धिलाई व्यस्त राख्ने दैनिक डायरी बनाऊ । यसबाट सदा सहजयोगको स्वतः अनुभव गर्छौ ।

वर्णन गर्छौ सहज राजयोग, यो त भन्दैनौ कहिले सहजयोग, कहिले मुश्किल योग । त्यसैले जस्तो नाम छ त्यही स्वरूपमा सबै बच्चाहरूलाई बापदादा देख्न चाहनुहुन्छ । मास्टर सर्वशक्तिमान् बनेपछि पनि मुश्किल अनुभव गर्छौ भने सहज कहिले हुन्छ ? अहिले नभए कहिल्यै हुँदैन । यसको लागि आपसमा कार्यक्रम बनाऊ ।

लण्डन पार्टीसंगः— एक-एक रत्न अति प्रिय र अमूल्य छन् किनकि हरेक रत्नको आ-आफ्नो विशेषता छ । सबैको विशेषताद्वारा नै विश्वको कार्य सम्पन्न हुनु छ । जसरी कुनै स्थूल चीज पनि बनाउँदा, त्यसमा यदि सबै चीजहरू राखेनौ, साधारण चिनी वा नुन मात्र पनि राखेनौ भने चाहे जतिसुकै राम्रो चीज बनाए पनि त्यो खान योग्य बन्न सक्दैन । त्यस्तै यसैगरी विश्वको यति धेरै श्रेष्ठ कार्यको लागि हरेक रत्नको आवश्यकता छ । सबैको अंगुली चाहिन्छ । चित्रमा पनि सबैको अंगुली देखाइन्छ नि । केवल महारथीहरूको होइन, सबैको अंगुलीद्वारा नै विश्व परिवर्तनको कार्य सम्पन्न हुनु छ । सबै आ-आफ्नै रीतिबाट महारथी छन् । बापदादा पनि एकलै केही गर्न सक्नुहुन्न । बापदादा बच्चाहरूलाई अगाडि राख्नु हुन्छ, निमित्त आत्माहरूले पनि सबैलाई अगाडि राख्छन् । त्यसैले सबै धेरै-धेरै आवश्यक र श्रेष्ठ रत्न हो । बापदादाले स्वीकार गर्नु भएका रत्न हो । यादगारमा त देखाउँछन् भगवान्को पत्थरमा दृष्टि पऱ्यो भने पत्थर पनि पारस बन्न पुग्छ, तिमीहरू त उहाँले स्वीकार गर्नु भएका श्रेष्ठ रत्न हो । आफ्नो कार्यको श्रेष्ठतालाई, मूल्यलाई बुझ । शक्तिहरूको आफ्नो गायन छ र पाण्डवहरूको आफ्नो । त्यसैले तिमी सबै महान् आत्माहरू हो । महान् आत्माको निशानी के हुन्छ ? जो जति महान् हुन्छ उति निर्मान हुन्छ । महान् आत्माहरू सदा आफूलाई आज्ञाकारी सेवक नै अनुभव गर्छन् । यस्तो ग्रुप हो हैन । शक्ति भवनको शक्तिहरूलाई त आफ्नो शक्ति स्वरूप स्वतः याद रहन्छ हैन ? स्थानले स्थिति पनि याद आउँछ । शक्तिको विशेषता हो मायाजीत । शक्तिको अगाडि कुनै पनि प्रकारका माया आउन सक्दैनन्, किनकि शक्तिले माया माथि सवारी गर्दछ । शक्तिहरूको हातमा सदा त्रिशूल देखाउँछन् । यो के को निशानी हो ? त्रिशूल स्थितिको निशानी हो । संगमयुगको जुन टाइलहरू छन्—मास्टर त्रिमूत्रि, त्रिनेत्रि, त्रिकालदर्शी, त्रिलोकीनाथ, यी सबै स्थितिको निशानी यस त्रिशूलमा आउँछ । त्यसैले यो स्थिति स्मृतिमा रहन्छ ? निरन्तरलाई अण्डरलाइन गर । धेरै राम्रो भाग्य बनाएका छौ, विश्वको वायुमण्डलबाट किनारा गर्नु । बापदादा पनि बच्चाहरूको भाग्यलाई देखेर खुशी हुनुहुन्छ ।

२. सदा आफूलाई पूज्य आत्माहरू सम्भरेर चलिरहेका छौ ? पूज्य आत्माहरू अर्थात् महान् आत्माहरू । महान् बन्ने विशेषता हो— सदा आफूलाई पाहुना सम्भरेर चल्नु । जो मेहमान (पाहुना) सम्भरेर चल्छन् ती नै महान् पूज्य बन्न जान्छन् । किन ? किनकि त्यागको भाग्य बन्न जान्छ । पाहुना सम्भिनाले आफ्नो देह रूपी घरबाट निर्मोही हुन पुग्छौ । पाहुनाको आफ्नो केही हुँदैन, सबै कुरा भएर पनि आफ्नोपन हुँदैन, कार्यमा सबै वस्तुहरू लगाउँछन् तर आफ्नोपनको भाव हुँदैन, त्यसैले न्यारा पनि र

२०७२ माघ २४ आइतबार ०७-०२-२०१६ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिभाइज १८.०३.८१ मधुबन

सबै वस्तुहरूलाई कार्यमा लगाउनेवाला प्यारा पनि। यस्ता मेहमान सम्झिनेवाला प्रवृत्तिमा रहेर, सेवाको साधनहरूलाई अपनाउँदै सदा न्यारा र बाबाको प्यारा रहन्छन्। यस्तो महान् हौ हैन ? मेहमान सम्झन्छौ हैन ? आज यहाँ छौ भोलि जान्छौ आफ्नो घर। फेरि आउँछौ आफ्नो राज्यमा। यही धुन लागेको छ नि त्यसैले सदा देहबाट उपराम। जब देहबाट उपराम हुन जान्छौ अनि देहको सम्बन्ध र वैभवहरूबाट उपराम अवश्य हुन्छौ। यो उपराम अवस्था कति प्यारो छ— भर्खरै कार्यमा आयौ, भर्खरै उपराम। यस्तो अनुभव छ नि। तिम्रो जड चित्र पूज्य रूपमा मन्दिरहरूमा राख्छन्, भक्तिमा पनि संगमको उपराम स्थितिको परम्परा चल्दै आएको छ। मन्दिर लक्ष्मी-नारायणको, लक्ष्मी-नारायणले आफ्नो सम्झन्छन् ? उपराम छन् नि। जड चित्र जुन पूज्य बन्छ उनीहरूमा त आफ्नोपन छैन भने चैतन्य पूज्य आत्माहरू उनीहरूमा पनि सदा पाहुना वृत्ति। जति पाहुनाको वृत्ति रहन्छ उति प्रवृत्ति श्रेष्ठ अनि स्थिति उच्च रहन्छ। नाम मात्रै लण्डन निवासी भनिन्छ, हुन् सबै पाहुना। आज यहाँ छन् भोलि वहाँ हुन्छन्। आज र भोलि दुई शब्दमा सारा चक्र स्मृतिमा आउन पुग्छ। यस्ता महान् आत्माहरू पूज्य हौ। लण्डन निवासीहरूको निश्चय र उमंग धेरै राम्रो छ। कमजोर आत्माहरू हैनन्। विघ्न आयो अनि पार गर्‍यो। बाखा होइनन्, सबै शेर हुन्। बाखापन अर्थात् म-म पन समाप्त। शक्ति सेनाको भण्डा राम्रो बुलन्द छ। एक-एक शक्ति सर्वशक्तिमान् बाबालाई प्रत्यक्ष गर्नेवाला हुन्। जब शक्ति सेना मैदानमा आउँछन् अनि जय-जयकार हुन्छ। पहिला जय-जयकारको नारा कहाँ बज्छ ? लण्डनमा वा अमेरिकामा ? बापदादा सदा स्नेही बच्चाहरूलाई अमृतबेला मुबारक दिनुहुन्छ। ‘वाह मेरो बच्चा वाह’— यो गीत गाउँछौ। गीत सुन्नमा आउँछ ?

टिचरहरूसँगः— यी लण्डनको सेवाको शृंगार हुन्। जस्तो लण्डनको संग्रहालयमा रानीको शृंगार राखिएको छ नि। त्यस्तै बापदादाको संग्रहालयमा पनि बापदादाको सेवाको शृंगार हौ। सदा महान् अनि सदा निर्मान। यही विशेषताले स्वयंलाई पनि महान् बनाउँछ र सेवालाई पनि महान् बनाउँछ। संस्कार मिलाउनमा त होशियार छौ हैन ? जसरी स्थूलमा यदि कसैलाई हात खुट्टा चलाउन आएन भने अर्को साथीले के गर्छ ? हातमा हात मिलाएर साथ दिएर उसलाई सिकाइदिन्छ। त्यस्तै तिमीले पनि के गर्छौ ? अगाडि बढ्दै सहयोगी बनेर सहयोगको हात दिदै संस्कार मिलाउने नृत्य सिकाउँछौ नि। यसमा त नम्बरवन छौ, यही विशेषताको आधारमा जसले सबैभन्दा धेरै संस्कार मिलाउने नृत्य गर्छ, बाबाको सहयोगी बन्छ— उनीहरूले नै पहिलो जन्ममा श्रीकृष्णको साथ हात मिलाएर नृत्य गर्नेछन्। नृत्य गर्नु छ नि हैन ? संस्कारहरूको रास मिलाउने सबैभन्दा सहज तरिका हो— स्वयं नम्रचित्त बन र अरूलाई श्रेष्ठ सीट देऊ। अरूलाई सीटमा बसायौ भने उसले तिमीलाई स्वतः नै उत्रिएर बसाउँछ। यदि तिमीले बस्ने कोसिस गर्‍यो भने उसले बस्न दिदैन। तर तिमीले उसलाई बसायौ भने उसले आफैं उत्रिएर तिमीलाई बसाउँछ। त्यसैले बसाउनु नै बस्नु हुन पुग्छ। ‘पहिला-हजुर’ को पाठ पक्का गर। अनि संस्कार सहजै मिल्छ। सीट पनि मिल्छ, रास पनि हुन्छ। अनि भविष्यमा पनि रास गर्ने चान्स मिल्छ, त्यसैले कति सहज कुरा छ।

लण्डनको सच्चा सेवाधारी ग्रुप हौ, सेवाधारी शब्द नै धेरै मीठो छ। टिचर शब्द राम्रो लाग्छ वा सेवाधारी ? बाबा पनि आफूलाई आज्ञाकारी सेवक भन्नुहुन्छ, सेवक भन्दा ताजधारी स्वतः बन्न पुग्छौ। त्यसैले चलाख बन्ने यही तरिका हो। मेहनत पनि छैन अनि प्राप्ति पनि धेरै। त्यसैले चतुर सुजान बाबाको चतुर सुजान बच्चा बन।

२०७२ माघ २४ आइतबार ०७-०२-२०१६ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिभाइज १८.०३.८१ मधुबन

फ्रान्स:- यादको यात्रामा सदा चल्लै हर कदममा पदमको कमाई जम्मा गरिरहेका छौ ? हर कदममा पदमको कमाई जम्मा गर्नेवाला कति मालामाल हुन्छन् । यस्ता सम्पन्न आत्मा आफूलाई अनुभव गर्छौ ? अखुट खजाना मिलिसक्यो ? खजानाको चाबी मिल्यो होइन ? चाबी लगाउन आउँछ ? कहिले चाबी लगाउँदा लगाउँदै अटकिन त पुग्दैन ? धेरै सजिलो चाबी छ । ‘म अधिकारी हुँ ।’ अधिकारीपनको स्मृति नै खजानाको चाबी हो । यो चाबी लगाउन आउँछ ? यस चाबीले जे खजाना जति चाहे पनि लिन सक्छौ । सुख चाहियो, शान्ति चाहियो, प्रेम चाहियो सबै कुरा मिल्न सक्छ ।

प्रश्न:- कुनचाहिँ वजन कम गरेमा आत्मा शक्तिशाली बन्न पुग्छ ?

उत्तर:- आत्मामा व्यर्थको नै वजन छ । व्यर्थ संकल्प, व्यर्थ बोल, व्यर्थ कर्म यसबाट नै आत्मा भारी हुन जान्छ । अब यस वजनलाई समाप्त गर । यस वजनलाई समाप्त गर्नको लागि सदा सेवामा व्यस्त रहने गर । मनन शक्तिलाई बढाऊ । मनन शक्तिले आत्मा शक्तिशाली बन्छ । जसरी भोजन पचाएपछि रगत बन्छ, अनि त्यसैले शक्तिको काम गर्छ, त्यस्तै मनन गर्नाले आत्माको शक्ति बढ्दछ ।

प्रश्न:- कुनचाहिँ मन्त्र भक्तिमा धेरै प्रसिद्ध छ, जसको स्मृति रह्यो भने खुशीको भुलमा भुल्दै रहनेछौ ?

उत्तर:- भक्तिमा ‘हम सो, सो हम’ को मन्त्र धेरै प्रसिद्ध छ, अहिले तिमी बच्चाहरूले हम सो को रहस्यलाई प्राक्टिकलमा अनुभव गरिरहेका छौ । यो मन्त्र हाम्रो लागि हो, हामी ब्राह्मण सो देवता बन्छौ । हामी नै सो देवता थियौं, सो देवता हामी ब्राह्मण बनेका छौं । यो अहिले थाहा भएको छ । अब देवताहरूको चित्र देखेर बुद्धिमा आउँछ यो हाम्रै चित्र हो । यहि आश्चर्य छ । यही स्मृतिमा रह्यौ भने खुशीको भुलामा भुलिरहनेछौ ।

वरदान:- सबैलाई रिगार्ड दिदै आफ्नो रेकर्डलाई ठीक राख्ने सबैको स्नेही भव

जसले सबैलाई जति सम्मान दिन्छ उति नै आफ्नो रेकर्डलाई ठीक राख्न सक्छ । अरूको सम्मान गर्नु आफ्नो रेकर्ड बनाउनु हो । जसरी यज्ञको मदतगार बन्नु नै मदत लिनु हो, त्यस्तै सम्मान दिनु नै सम्मान लिनु हो । एक पटक दिनु अनेक पटक लिने हकदार बन्नु हो । त्यसैले भनिन्छ पनि— सानोलाई प्यार र ठूलोलाई सम्मान दिने, तर जसले सबैलाई ठूलो सम्भरेर सम्मान दिन्छ ऊ सबैका स्नेही बन्छ । यसको लागि पहिला हरेक कुरामा “पहिला हजुर” को पाठ पक्का गर ।

स्लोगन:- बापदादाबाट मिलेको शिक्षाहरू समयमा याद आउनु नै तीव्र पुरुषार्थ हो ।